

talt. Det er forøvrigt let at sige, at alle Forfattere af Skrifter i denne Retning ytre sig saaledes som af det ærede Medlem udtalt. Jeg har ogsaa læst Noget om dette Spørgsmaal, men jeg har ikke truffet paa saadanne Udtalelser i det Omfang, som anført af den ærede Rigsdagsmand.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fallefen: Mine Herrer! Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) yttrede sig før i Anledning af en Bemærkning, som jeg under forrige Behandling havde gjort med Hensyn til Balletten. Han meente, at det ikke var tilstrækkeligt, til at Balletten kunde kaldes national, at den behandlede nationale Emner; da den tillige behandlede indiske Emner, kunde den ligesaa godt siges at være indisk. Det forekommer mig, at det gjælder om en hvilken som helst Kunststart, at den ogsaa behandler fremmede Emner; det er jo bekjendt, at vore bedste Digtere undertiden have hentet deres Stof fra fremmede Forbind, men derfor ere de dog ikke udelukkede fra at kaldes nationale Digtere.

Jeg kan heller ikke troe, at det ærede Medlem mener, at der her i Landet gives nogen Kunststart, der er national i den Forstand, at den oprindelig er opstaaet her. Det er jo bekjendt, at baade Skuespil, Opera og Ballet ere indførte fremmede Planter. Men hvorledes blive de nationale? Paa to Maader; deels ved de Emner, de behandle, og deels ved den Maade, hvorpaa de behandle dem. Naar man nu siger, at Balletten ikke er national, saa forekommer det mig, at det er en ret vægtig Modgrund, naar man paaviser, at den for Størstedelen behandler nationale Emner. Hertil kan man gjerne sige, at Balletten ogsaa med Hensyn til Maaden, hvorpaa den behandler disse Emner, i en vis Henseende kan kaldes national. Den behandler dem jo paa en noget anden Maade end i Udlandet, hvor man lægger mere Vægt paa det Sandsevækkende, det Ud-

fordrende, i det Hele paa det sandfælsige Element; her hjemme lægger man derimod mere Vægt paa det Decente, det Gratiøse, det Plastiske, saa at altsaa Balletten med Hensyn til den Behandling, der er bleven den tildeel her i Landet, har faaet et Præg, om hvilket man tildeels kan sige, at det er nationalt; den har haft godt af at være i Berøring med det meget ærede decente danske Folk. Jeg skal isøvrigt paa ingen Maade gjøre mig til Forkæmper for Balletten; det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem har troet det. Jeg sagde forrige Gang, og jeg betonede det meget stærkt, at man ikke skulde tilføje den af den Grund, at den ikke udelukkende behandler nationale Emner. Men det staaer klart for mig, at dersom man ikke har de fornødne Midler tilstede til at vedligeholde samtlige Kunstarter, saa er Balletten den Kunststart, man først bør give Afkald paa. Iøvrigt troer jeg, at enkelte ærede Medlemmer dog tage sig denne Sag vel let, at de ikke lægge tilstrækkelig Mærke til den store Indflydelse, som Balletten har ogsaa paa de andre Kunstarter, idet Formen, det Skønne, det Plastiske udhæves ved den, den aabner Diet og Sandisen derfor og faaer derved en helbringende Virkning paa Fremstillingskunsten saavel i Skuespillet som i Operaen. Det var kun disse saa Ord, jeg vilde tillade mig ligeoverfor det ærede Medlems indiske Bemærkning.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rettelser.

- Sp. 2533, Lit. 22 f. o. og Sp. 2535, Lin. 10—11 f. o.: „Rejoussement“ læs: „Rebrousssement“
- 2661, Lin. 11 f. o.: „rejoussere“ læs: „rebroussere“
- 2703, Lin. 5 f. n.: „Sands Tilstrømning“ læs: „Søstrømningen“
- samme Sp., 3die Linie f. n.: „Færgedaarden“ læs: „Færgebroen“